

**MANIFEST DEL PARTIT PER
CATALUNYA (PxCat)**

info@pxcat.com

618 72 46 33

L'ATEMPTAT CONTRA BARCELONA I LA CRIMINALITAT DE LA DOCTRINA ALCORÀNICA

**Vergonyós
silenci dels
polítics i de la
xarxa civil del
catalanisme**

La present havia de ser una breu nota de premsa per tal d'informar sobre l'inici de la precampanya de la candidatura del Partit per Catalunya, però hi renunciem atesa la gravetat de la situació que s'està vivint al nostre país en relació al fenomen terrorista. Aquesta circumstància ens obliga, en efecte, a deixar de banda les qüestions formals per referir-nos immediatament, en forma de manifest, a un tema concret, a saber, les conseqüències polítiques que es deriven de la intenció islamista de provocar una matança al metro de Barcelona i la necessitat –indefugible– de fer una crida cívica a despertar del somni pacifista amb què els actuals dirigents polítics, com els covards que signaren el pacte de Munic, mantenen narcotitzada una bona part de l'opinió pública.

Cal subratllar, en primer lloc, que el fet de ser Barcelona una de les ciutats que més es van manifestar contra la guerra d'Iraq, fins al punt que Bush l'esmentés expressament en els seus discursos bel·licistes, no li ha servit de res a l'hora de veure's assenyalada pels radicals islàmics com a objectiu de llurs temptatives assassines. Aquest hauria de ser un cop argumental definitiu pels qui, a Catalunya i des de les esquerres, insisteixen a ignorar la realitat en nom de no se sap quin estúpid ideari progressista, quan l'islam és el que més s'assembla a l'extrema dreta que tant malden per exorcitzar amb la paüra a les reaccions xenòfobes contra la població musulmana innocent. No obstant això, aquesta és

una delicadesa conceptual que els esquerranistes d'espardenya, anomenats „progres“ a la parla popular, mai no han tingut a l'hora de distingir entre els ultradretanistes que cometen delictes i els que es limiten a reivindicar certes idees, per molt rebutjables que siguin, de forma pacífica.

D'altra banda, cal subratllar també que, simultàniament a l'amenaça contra Catalunya, els criminals islamistes volien „executar“ la *fatwa* (condemna a mort) contra un dels autors de les famoses caricatures daneses de Mahoma, fet que ha provocat la immediata solidaritat dels mitjans de comunicació de Dinamarca, els quals, desafiant la mort, les han tornades a publicar en un gest de **dignitat** i valentia cívica, amb la corresponent i fulminant protesta reactiva del règim integrista de Teheran. Tanmateix, no hem escoltat a casa nostra ni un sol crit de suport cap a aquest petit i heroic país nòrdic, que hauria de representar per a nosaltres un model ètic i polític però que sembla no importar-nos gens quan el seu tarannà deixa de encaixar en la idiotesa d'allò políticament correcte.

La covardia del nacionalisme català oficial

Més sorprenent encara, perquè afecta la supervivència mateixa de Catalunya com a societat, és la relaxació nacional dels partits oficials *de la ceba*, car tan acostumats estem a les ganyotes patriòtiques per imaginàries o insignificants actuacions de Madrid, que ara sorprèn llur tebior reivindicativa, la moderació verbal d'uns polítics „nacionalistes“ que de sobte callen, tal vegada hom podria malpensar que per pura covardia -l'islam mata, Espanya, no-, davant fets infinitament més greus que el pla hidrològic o la fatxenderia de la ministra Álvarez, fets, en definitiva, que haurien d'indignar-nos, de portar-nos al carrer en nodrida manifestació, ja no pel dret a decidir, sinó pel dret a viure, puix que cap altra cosa sinó la nostra existència mateixa amenaçava la conspiració dels islamistes, capficats per segona vegada -la primera fou les Torres Mapfre- a desencadenar una carnisseria de ciutadans catalans al centre de Barcelona. Aquesta circumstància, per si en calia alguna, certifica la mentida del catalanisme actual i la palesada realitat en què vivim, que el poder oligàrquic català s'esforça a ignorar a còpia de contorsions ideològiques repulsives, a saber:

1/ a desgrat de no poder-se afirmar, sense caure en la imbecil·litat ultradretanista, que tots els musulmans són terroristes, un lloc comú i una evidència que ningú amb dos dits de front no gosaria de discutir, sí és veritat que

el nucli de la creença islàmica, la doctrina alcorànica, cova una llavor de violència codificada en forma d'**incitacions a l'assassinat**, de la qual el terrorisme no deixarà mai de nodrir-se, de manera que parlar d'un islam moderat -no així de persones concretes, de religió musulmana, que puguin ser-ho tot i el sentit objectiu, inequívocament agressiu, de la creença alcorànica- és una il·lusió i un auto engany tranquil·litzador que a la llarga haurem de pagar;

2/ fa temps que l'occident està en guerra amb el món musulmà -l'Àrabia Saudita inclosa- i els polítics ens ho oculten amb fortes dosis de paternalisme interessat, de faisó que si l'amenaça terrorista a Barcelona semblava que, en ferir la nostra mateixa pell de catalanistes i „patriotes“ -els habituals cridaners de l'associació de tir al feixista han desaparegut ben ràpid- podia fer-nos reflexionar de forma sincera si més no per *una* vegada, la il·lusió s'ha esvaït ben aviat. En efecte, la indiferència envers el cas de Dinamarca o el silenci pel que fa a les coaccions a la cantant siriana Asalah Nasri -que evoquen tristament el menyspreu „progressista“ de Pym Fortuyn, Theo van Gogh i altres víctimes “feixistes”-, demostren que el poder ens ha enviat un altre cop al llit a dormir amb el programa *Polònia*, un somni del qual sols despertarem, sembla ser, amb la sang a la cara i el dia que l'evidència no es pugui negar de cap de les maneres i sigui ja massa tard per a reaccionar eficaçment contra l'agressor.

Un islam democràtic?

Com a candidats del Partit per Catalunya fem una crida als ciutadans d'aquest país perquè considerin què signifiquen les següents afirmacions, que trobem a l'Alcorà, i quina relació poden tenir amb el projecte d'atacar militarment Barcelona per a una ideologia que considera cada mot literal del seu llibre sagrat com una obligació i un bitllet oficial d'entrada en el seu camí envers el paradís: ***"matad a los ateos allí donde les encontréis" (sura 9, aleya 5); "matadles donde déis con ellos" (sura 2, aleia, 191); "infundiremos el terror en los corazones de los que no crean" (s. 3, a. 151); "los infieles son para vosotros un enemigo declarado" (s. 4, a. 101); "y para los infieles tenemos preparado un castigo humillante" (4, 151); "!cuántas ciudades hemos destruido! Les alcanzó nuestro rigor de noche o durante la siesta" (7, 4); "no enviamos ningún profeta a ciudad que no infligiéramos a su población miseria y desgracia***

-quizá así se humillaran" (7, 94); "a los que desmientan nuestros signos les conduciremos paso a paso hacia su pérdida, sin que sepan cómo" (7, 182); "infundiré el terror en los corazones de quienes no crean.¡Cortadles el cuello!" (8, 12); "que no crean los infieles que van a escapar, no podrán" (8, 65); "anuncia a los infieles un castigo doloroso" (9, 3); "si no vais a la guerra, Alá os infligirá un doloroso castigo, porque dios es omnipotente" (9, 39); "combatid a los infieles que tengáis cerca, que os encuentren duros" (9, 123); "en cuanto a los que hayan sido infieles, se les dará a beber agua hirviente y sufrirán un castigo doloroso porque no creyeron" (10, 4); "cuando queremos destruir una ciudad (...) la aniquilamos" (17, 16); "nosotros heredaremos la tierra y sus habitantes" (19, 40); "¿no ves que hemos enviado a los demonios contra los infieles para que les instiguen al mal?" (19, 83); "y no cesaron en sus lamentaciones hasta que les segamos sin vida" (21, 15); "a los infieles se les cortarán trajes de fuego y se les derramará en la cabeza agua hirviente, que les consumirá las entrañas y la piel; se emplearán en ellos focinos de hierro" (22, 19-22); "a todos les dimos ejemplos y a todos les exterminamos" (25, 39); "quienes se oponen a Alá y a su enviado serán derribados como lo fueron quienes les precedieron. Hemos revelado signos claros. Los infieles tendrán un castigo humillante" (58, 5); "los que no crean, tanto la gente de la escritura (judíos, cristianos) como los ateos (...) son lo peor de la creación" (98, 6). Els polítics que insisteixin a ignorar els fets sols poden ser considerats traïdors a la nació davant el que representa l'equivalent a l'agressió militar d'una potència estrangera, una nova manera no territorial de fer la guerra que caracteritzarà el segle XXI i que no podem esperar que sigui acceptada als diccionaris per començar a adoptar les mesures adients en defensa de la nostra gent.

Davant la pròxima matança de catalans

Entenem que el conjunt de la classe política, sense excepcions, és la responsable de la **política d'immigració** que, amb el cavall de Troia de les lacrimògenes pasteres, ha conduït a l'entrada d'un autèntic **exèrcit de terroristes** disposat a atemptar contra els ciutadans del nostre país. Les mesures demagògiques de Rajoy i Duran Lleida, adreçades a aprofitar-se electoralment del problema que ells mateixos, com a dretanistes i liberals que

són, han provocat en importar mà d'obra barata en perjudici dels treballadors autòctons, arriben massa tard i, sobretot, no són sinceres ni volen anar a l'arrel dels problemes. Per aquest motiu, cal un canvi radical en l'orientació política dels ciutadans que, indignats per tot el que està passant, no volen tampoc donar oxigen a l'extrema dreta antidemocràtica.

Partit per Catalunya pot ser una resposta a aquestes preocupacions i una via oberta per a aturar l'entrada massiva de criminals a l'Estat espanyol sense incubar l'ou de la serp del perill autoritari. De fet, el PxCat considera que islam i ultradreta són, amb el comunisme, dues manifestacions del mateix menyspreu totalitari envers els drets humans. Així de clar ho diem. Nosaltres no tenim por ni ens amaguem quan l'enemic no és la ministra de foment, sinó una bèstia criminal, de faisó que tampoc ens espantaran les paraules. Nosaltres som "patriotes" de veritat, plantem cara –com Dinamarca- a l'enemic del nostre poble, que no és Espanya sinó l'islamisme, i advertim del que passarà a Catalunya si no s'adopten mesures que van molt més enllà del tema policial: una carnisseria com la de Madrid. Per anticipat, fem responsables d'aquests fets als polítics que enganyen sistemàticament els catalans sobre l'estat d'excepció encobert en què vivim des de l'11-S. Al Partit per Catalunya no li tremolarà la mà a l'hora d'actuar contra els que es presenten a casa nostra amb la declarada intenció d'exterminar-nos. Els "progres" es van equivocar amb el comunisme -100 milions de víctimes, acusades de "feixistes"- i encara no han demanat perdó, sinó que a sobre tenen la barra de muntar associacions de tir al "feixista" anunciades al Camp Nou. No deixem que aquests idiotes morals (Norbert Bilbeny *dixit*) juguin amb la sang dels nostres compatriotes i, en nom d'un rovellat "antifeixisme" estalinista, tornin a equivocar-se un altre cop. Si la ciutadania espera de veritat un canvi del panorama polític, aquesta vegada haurà de fer servir, de forma més exhaustiva que mai, l'espai reservat al dia de reflexió.

Comitè Executiu del Partit per Catalunya

18 de febrer de 2008

		 <p>INFORMATIU DIGITAL PARTIT PER CATALUNYA</p> <p>I N I C I</p>	
<p>© Copyright Partit per Catalunya (PxCat) - 2008 Apartat de Correus 200 - 25200 Cervera (Lleida)</p>			